

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΝΙΟΥ

3 Ιουνίου 2007

Κυριακή τῶν Ἁγ. Πάντων (Ματθ. ι´ 32-33, ιθ´ 27-30)

Τὸ νέφος τῶν Ἁγίων, τῶν Ὁσίων καὶ τῶν Μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας μας ἐορτάζουμε σήμερα. Ὅλοι τους σὲ μιὰ ἐορτῇ· ὅλοι τους τιμῶνται ἐξ ἴσου καὶ προβάλλονται ὡς ὁ ὠραιότερος στολισμὸς καὶ ἡ μοναδικὴ ὀμορφιὰ τῆς Ἐκκλησίας.

Γιατὶ ὅλοι ἐτοῦτοι οἱ Ἅγιοι, γίνηκαν μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ καὶ σφράγισαν τὴν μαρτυρία τους μὲ τὸν ὀσιακὸ βίον ἢ μὲ τὸ δικό τους αἷμα. Ἡ προσευχὴ τῶν Ἁγίων, τὸ αἷμα τῶν Μαρτύρων καὶ τὸ δάκρυ τῶν Ὁσίων εἶναι ἡ πολύτιμη προσφορά τους πρὸς τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Γι' αὐτὸ σήμερα στὴν ἐορτῇ τους ψάλλεται ἕνας πολὺ χαρακτηριστικὸς ὕμνος: «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι Χριστέ ὁ Θεός...».

Καὶ ὅταν ἀναφερόμαστε στὸ γεγονὸς τῆς ὁμολογίας καὶ τῆς μαρτυρίας τοῦ Χριστοῦ, ἐννοοῦμε πρὸ πάντων τὴν ἀγάπη ποὺ πρέπει νὰ ἔχουμε γι' Αὐτόν· αὐτὴ δὲ τὴν ἀγάπη, ποὺ εἶναι πάνω ἀπ' ὅλα τὰ ἐγκόσμια πρόσωπα καὶ πράγματα.

Μόνο τότε θὰ μπορούμε νὰ λέμε πὼς εἶμαστε χριστιανοί. Τότε, ὅταν θὰ βάζουμε πὶὸ πάνω ἀπὸ τὴν ἀγάπη γιὰ ὅλα τὰ ἀγαπημένα πρόσωπα καὶ πράγματα, τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Ὅμως, παρατηρῶντας τὴν καθημερινότητά μας, εἰσπράτουμε τελείως ἀντίθετες καταστάσεις. Ἔτσι, ὄχι μόνο δὲν μπορούμε νὰ ποῦμε πὼς ἀγαπᾶμε καὶ ὁμολογοῦμε τὸν Χριστό, ἀλλὰ πὼς μᾶλλον Τὸν ἀρνούμαστε. Ζυγιάζοντας δηλαδὴ τὶς ἐνέργειες καὶ τὶς πράξεις μας ἢ πλειοψηφία τους εἶναι ἀρνήσεις, καὶ μόνο μιὰ ἰσχνὴ μειοψηφία ἀπ' αὐτές μπορεῖ νὰ εἶναι ὁμολογίες καὶ μαρτυρίες Χριστοῦ.

Ἄς ἀναφέρουμε λοιπὸν κάποιες ἀπ' αὐτές τὶς πράξεις μας, ποὺ φανερώνουν ἄρνηση τοῦ Χριστοῦ:

Λειτουργεῖ ἡ Ἐκκλησία καὶ ἰδιαίτερος κάθε Κυριακῇ καὶ μᾶς καλεῖ νὰ μετάσχουμε στὴν Λειτουργία της. Καὶ ἐμεῖς, ἀντὶ νὰ ἀνταποκριθοῦμε στὴν πρόσκληση, ἀδιαφοροῦμε καὶ ἀσχολούμαστε μὲ ἄλλα ἔργα, λὲς καὶ δὲν ὑπάρχουν οἱ ὑπόλοιπες ἡμέρες γι' αὐτά. Ἡ

ἐνέργεια αὐτὴ δὲν φανερώνει τὴν ἄρνησὴ μας γιὰ τὸν Χριστό; Δὲν μᾶς ἀποκαλύπτει πὼς Τὸν ἀγαπᾶμε λιγότερο ἀπ' τὰ ἐγκόσμια πράγματα;

Ὁ καθημερινὸς λόγος μας, ποὺ βγαίνει ἀπ' ἓνα ἀπύλωτο στόμα, εἶναι ὕβρεις καὶ βλασφημίες, κακολογίες καὶ βρωμιὰ. «Μὰ ἡ βλασφημία εἶναι ὅ,τι καὶ νὰ πῆ κανεῖς, καὶ ἀμορφοσιὰ καὶ βρωμιὰ τῆς ψυχῆς καὶ ἀσέβεια». Ὁ ὕβριστικὸς καὶ βλάσφημος λόγος δὲν εἶναι ἄρνηση τοῦ Χριστοῦ;

Καθόμαστε στὸ τραπέζι γιὰ νὰ γευτοῦμε τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ, ποὺ δίνονται μὲ τὸν ἀνθρώπινο κόπο καὶ ἰδρώτα. Ξεχνᾶμε ὅμως νὰ Τὸν εὐχαριστήσουμε, νὰ κάνουμε τὸ σταυρό μας, καὶ μάλιστα ὅταν βρισκόμαστε σὲ ἐστιατόριο. Γινόμαστε ἔτσι ἀχάριστοι καὶ ἀγνώμονες. Αὐτὸ δὲ δὲν εἶναι ἄρνηση τοῦ Χριστοῦ;

Ἔρχονται στὸ σπίτι μας διάφοροι αἰρετικοὶ καὶ μᾶς ἐνοχλοῦν μὲ τὶς κακοδοξίες καὶ τὰ ψεῦδη τους καὶ ἐμεῖς πολλές φορές διστάζουμε νὰ ὁμολογήσουμε τὴν πίστη μας καὶ νὰ τοὺς δώσουμε μιὰ ἀποστομωτικὴ ἀπάντηση. Ἦ σὲ κάποια συζήτηση, ὅπου ὑβρίζεται ὁ Χριστὸς καὶ ἀπαξιώνεται ὁ λόγος Του, ἐμεῖς μένουμε βουβοὶ καὶ δὲν ὁμολογοῦμε τὴν πίστη μας· ὅλ' αὐτὰ δὲν εἶναι ἄρνηση τοῦ Χριστοῦ;

Ὅμως δὲν ἔχουμε σκοπὸ νὰ ἀπαριθμήσουμε ὅλες τὶς ἐνέργειες ποὺ φανερώνουν τὴν ἄρνησὴ μας γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ τὴν ἔλλειψη τῆς ὁμολογίας μας γι' Αὐτόν. Εἶναι ἄλλωστε καὶ πολλές καὶ καθημερινές. Μὰ προσπαθοῦμε μ' αὐτὲς τὶς λίγες περιπτώσεις ποὺ εἶπαμε, νὰ καταλάβουμε τί εἶναι αὐτὸ ποὺ λέμε ἄρνηση τοῦ Χριστοῦ.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, «ἡ ἄρνηση τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶναι μόνο παράλειψη, μὰ καὶ παράβαση τοῦ Εὐαγγελικοῦ νόμου· δὲν εἶναι μόνο πὼς ξεχνοῦμε τὸν Χριστό, μὰ καὶ πὼς Τὸν προδίδουμε». Τὸν προδίδουμε καὶ Τὸν ξανασταυρώνουμε καὶ κάνουμε αὐτὸ ποὺ δὲν ἔκαναν οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας. Γιατί αὐτοὶ ἀντὶ νὰ σταυρώσουν τὸν Χριστό, σταύρωναν τοὺς ἑαυτοὺς τους καὶ ἀκολουθοῦσαν τὸ δρόμο τοῦ μαρτυρίου, γιὰ νὰ μὴν προδώσουν τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.

Ἐμεῖς ἀντέχουμε νὰ ξανασταυρώνουμε τὸν Χριστὸ καθημερινά; Νὰ Τὸν προδίδουμε καὶ νὰ Τὸν ἀρνούμαστε; Ἀντέχουμε ν' ἀποδιώχνουμε τὴν ἀγάπη Του καὶ νὰ πορευόμαστε μακριὰ Του μοναχοὶ καὶ ξένοι; Ἐτοῦτα τὰ ἐρωτήματα δὲν μποροῦν νὰ μένουν συνεχῶς ἀναπάντητα!

Ἀρχιμ. Ν.Π.

[dkpdf-button]